Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 9 (741) ★ joi 3 martie 1960 ★ 8 pagini 30 bani

OMAGIU MAMEI, FEMEII MUNCITOARE DE PRETUTINDENI

De mic copil te obișnuiești cu mîna grijulie a mamei. Ea te ține să nu cazi cînd faci primii pași, ea te strînge cu căldură la piept în clipe de amărăciune, ea îți mîngîie blajin obrazul cînd îndurerat izbucnești în lacrimi. Mama te-a născut, ea îți cunoaște orice ungher al inimii, ea trăiește o dată cu tine bucuriile și tristețile tale. Cu cîtă grijă îți aranjează la gît roșia cravată, dimineața cînd te grăbești să mergi la școală, cu cîtă dragoste te înconjoară cînd revii cu bucuria succesului la învățătură trecut în carnetul de note! De Ziua internațională a femeii ne gîndim, recunoscători, la toate acestea. Dar chipul femeii nu se rezumă numai la atît. Prefacerile din țara noastră în care, sub conducerea înțeleaptă a partidului, se construiește socialismul, ne-au obișnuit să vedem și chipuri de fruntașe în muncă, chipuri de femei savante, de laureate ale Premiului de Stat, de maestre ale sportului. Cunoaștem harnica femeie care contribuie cu toate puterile ei la zidirea unei vieți tot mai frumoase. Cunoaștem femeia luptătoare care și-a găsit în politica partidului nostru idealul vieții. Toate aceste femei merită gînduri de caldă recunoștință acum, de 8 Martie, cînd se împlinesc 50 de ani de cînd se sărbătorește „Ziua internațională a femeii".

Voi, dragi pionieri, simțiți grija pe care v-o poartă mamele voastre, surorile mai mari, învățătoarele și profesoarele voastre. In această zi de început de primăvară gîndul vostru să se îndrepte cu recunoștință către ele. Știm că mulți dintre voi le-au pregătit din timp cadouri, iar alții le pregătesc cu multă atenție acum. Să le dăruim recunoștința noastră caldă în această zi de sărbătoare, să le urăm viață senină și frumoasă ca primăvara în pragul căreia se află ziua lor.

De ziua mamei

Cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la proclamarea zilei de 8 Martie ca Zi internațională a femeii, s-a organizat concursul „Mama" care se desfășoară în toate școlile din țară în patru etape: pe școală, raion, regiune și pe țară. Cu această ocazie se organizează expoziții cu cele mai bune lucrări și obiecte ale copiilor care participă la acest concurs. Cele mai bune lucrări vor fi premiate și popularizate în presa de copii și tineret.

Vestea concursului s-a răspîndit cu iuțeală în toate unitățile de pionieri din patria noastră. Pregătirile au și început.

Iată cîteva aspecte ale acestor pregătiri la Școala medie „Dr. Petru Groza" din Capitală.

★

Cît de bucuroși au fost pionierii clasei a VI-a B cînd, într-o adunare a detașamentului, tovarășa dirigintă le-a vorbit despre concursul „Mama", și le-a explicat cum pot să participe la această frumoasă acțiune organizată de Ministerul Invățămîntului și Culturii împreună cu Consiliul Național al Femeilor și Comitetul Central al U.T.M.

Copiii au făcut numeroase propuneri. Pe rînd, își exprimau dorința să participe la concurs.

— Am să scriu o poezie despre ziua de 8 Martie, spunea pionierul Gheorghe Benedict.

— Eu am să desenez un portret al unei colectiviste, a hotărît pioniera Valentina Rădăceanu. Am citit multe lucruri despre hărnicia tovarășelor din gospodăriile noastre colective...

Gheorghe Răuțeanu se gîndește să participe de asemenea la concurs cu un desen. Ca temă și-a ales un aspect din lupta femeilor muncitoare pentru pace, pentru apărarea viitorului copiilor lor. Vladimir Crainic vrea să lucreze portretul mamei sale după o fotografie. Numai că îl va face în două exemplare: unul pentru concurs și celălalt... o surpriză pentru mama lui, de Ziua internațională a femeii.

— Propun să alcătuim un album și-un fotomontaj cu aspecte din viața fericită a femeilor din patria noastră, a mamelor și surorilor noastre mai mari, adăugă Luminița Mincună.

S-au mai făcut și alte propuneri: să se lucreze mileuri, șervețele, semne de cărți și altele.

A doua zi, copiii s-au și apucat de treabă. De atunci, mai în fiecare după-amiază pionierii clasei pot fi întîlniți, la școală sau acasă, preocupîndu-se de lucrările pentru concurs.

Un grup de fete lucrează la costumele naționale pentru echipa artistică a unității de pionieri. Și aceste obiecte vor fi trimise la concurs. Albumul propus de Luminița a început să fie pregătit. Au fost prinse fotografiile, ba chiar s-a și alcătuit coperta cu motive naționale.

Peste cîteva zile, se va deschide expoziția pe școală. Cine vor fi cîștigătorii? Toți pionierii așteaptă cu nerăbdare să vadă rezultatele concursului. Și, fără îndoială, printre cei care vor vizita în primul rînd expoziția vor fi cele cărora le este închinat acest concurs: mamele copiilor.

M. NEGREA

PREGĂTIRI PENTRU 8 MARTIE

Va porni o „ștafetă"...

De cîteva zile în școala noastră pionierii au început pregătirile pentru 8 Martie, „Ștafeta pionierească" încă de pe acum pregătește scrisorile de felicitare pe care le va înmîna muncitoarelor fruntașe de la uzinele „7 Noiembrie" și de la Fabrica de zahăr de la Livezi. Intr-o adunare am hotărît ca în această zi să trimitem Liubovei Kosmodemianskaia o scrisoare de felicitare. Numărul special al gazetei noastre — „Viața unității" — este închinat zilei de 8 Martie.

Corespondent special
FLORIN LUȚESCU
Școala medie nr. 2 „Frații Buzești". Craiova

Activitate cultural-artistică rodnică

Spectacolul pe care-l pregătește unitatea noastră în cinstea zilei de 8 Martie, este susținut în cea mai mare parte de pionierii claselor a VII-a și a IV-a.

La Camera pionierilor au și fost adunate o mulțime de obiecte, care mai de care mai atrăgătoare: coperte, semne de carte, șervețele și altele. Toate sînt lucrate de noi iar cele mai frumoase au fost lucrate de pionierii claselor a IV-a. In cinstea zilei de 8 Martie pionierii au ținut și o seară literară în care au citit fragmente din cărțile inspirate din viața utecistelor Olga Bancic și Donca Simo.

Corespondentă specială
GABRIELA URMUZACHE
Școala de 7 ani nr. 2,
Bacău

Daruri colectivistelor fruntașe

Multe și frumoase daruri au pregătit și pionierii noștri, pentru 8 Martie. Mariana Doncescu dintr-a IV-a a lucrat o carpetă. Pe fața de masă lucrată cu multă migală de pioniera Sica Pastramagiu parcă s-au adunat toate florile verii. Cine știe cărei fruntașe de la gospodăria colectivă din comună îi va oferi Sica darul ei? Pionierii au mai lucrat perdeluțe, fețe de pernă și șervețele pe care le vor duce la gospodăria colectivă și le vor înmîna colectivistelor fruntașe.

Corespondent special
IANCU GEAMBAȘU
Școala de 7 ani,
com. Buzescu, raionul
Alexandria, reg. București

8 МАРТ · 8 MARTIE · 8. MÄRZ · 8 MARS · 8 MARCH

Viața pionierească

Fiecarui pionier — o sarcină precisa

Sînt ei mici dar hotărîrea, energia și voința sînt nedespărțite de pionierii grupei. Au atîtea activități interesante și rodnice, că, pe drept cuvînt, detașamentul se poate mîndri

cu această grupă. Este vorba de grupa a doua din detașamentul nr. 10, clasa a IV-a C, de la Școala de 7 ani nr. 10 „Emilia Irza" din București. În grupa lor sînt 9 pionieri. Nouă pionieri, cu nouă sarcini precise. O bună parte din timpul lor liber și-l petrec împreună. În colectivul grupei se simt foarte bine.

— Sarcinile fiecărui pionier și toate activitățile noastre de pînă acum sînt trecute aici.

Și pioniera Ioana Ionescu, președinta grupei, îmi arată caietul grupei. Un caiet obișnuit. Dar pentru pionierii grupei a II-a, un document de preț. Privindu-l cît e de îngrijit, cu cîte și mai cîte însemnări despre realizările grupei, îți dai seama deîndată că cele povestite despre hărnicia acestor pionieri sînt îndreptățite pe deplin.

— Aici sînt trecuți toți pionierii grupei, fiecare cu sarcinile ce le-a primit, spune Ioana, deschizînd caietul. Iată, pionierul Gheorghe Merdescu, mobilizează grupa atunci cînd se organizează vizite în întreprinderi, muzee etc. De altfel el s-a îngrijit să mergem nu de mult, în vizită la muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa"; am vizitat și Atelierele C.F.R.-Grivița Roșie. Acum organizăm o vizită la țesătoria „30 Decembrie" și la IPROIL nr. 3. Aceste întreprinderi sînt aproape de școală, în cartierul nostru. George Ion ajută la geografie pe Anghelina Drăgușiu; iar cînd se întîmplă ca vreun pionier din grupă să lipsească de la școala, se îngrijește să-i ducă lecțiile acasă. Lui Gheorghică Vasilică, sportivul nostru, îi place mult înotul. Vom merge cu el la bazinul sălii Floreasca să învățăm și noi să înotăm. Tot de la el am învățat să aruncăm cu mingea la țintă. Emilia Nicolescu ține evidența fierului vechi și a maculaturii colectate de pionierii grupei noastre. Mai avem puține kilograme de fier vechi de adus și astfel îndeplinim încă o condiție pentru primirea steluțelor roșii. Anghelina Drăgușiu ne citește în aceste două săptămîni povestiri despre eroii clasei muncitoare. Deunăzi, am discutat despre utecistul Vasile Roaită. Plăcute sînt și adunările unde învățăm frumoasele noastre cîntece pionierești. Marcela Lanczet este o bună dirijoare de cor.

Clasa I a este vecină cu clasa noastră. Ne ocupăm cu drag de cei mici. Pioniera Marilena Munteanu are în seamă două fetițe. De altfel locuiesc pe aceeași stradă. Dimineața vin la școală împreună iar după ore le conduce acasă. De multe ori le povestește despre fapte pionierești, sau se joacă împreună. Ne place, de asemenea, să vedem împreună cît mai multe spectacole așa că Grigore Bejenaru se interesează la tovarășa instructoare a detașamentului ce spectacole putem viziona.

Acestea sînt sarcinile pionierilor noștri. Vrem ca grupa noastră să fie fruntașă la învățătură. Dimineața, toți pionierii din grupă vin mai devreme la școală. Dacă se întîmplă că vreun pionier nu a înțeles ceva, imediat îi venim în ajutor. De altfel toți ne străduim să învățăm cît mai bine. Vrem ca întreaga noastră grupă să primească steluțele roșii, termină de vorbit Ioana.

...Mi-au plăcut mult acești pionieri harnici și sînt sigură că dorința lor se va îndeplini.

RODICA ALBU

Ionică Vede-Tot relatează

CÎTEVA... CIUDĂȚENII

Prima ciudățenie: **un pionier... nepionier!** E vorba de pionierul Valentin Sturza, din clasa a IV-a de la Școala de 7 ani din Dărănești – Petroșani, care rămîne totuși... nepionier atita timp cît se va lăsa mereu așteptat să ia parte la acțiunile detașamentului din care face parte.

Altă ciudățenie: **cărțile – vinovate fără vină**. Vinovate le găsește Rodica Fița din clasa a VII-a A de la Școala de 7 ani nr. 4 din Sibiu, a fire iute, ori de cite ori ia cite o notă mică...

Și încă o ciudățenie: **niște talente care stăteau, pur și simplu, ascunse!** Intr-adevăr, nimeni n-ar fi bănuit ce mari pictori și cioplitori în lemn și ce sportivi nemaiintilniți sînt pionierii Florian Mitroi, Dumitru Nica, Traian Brătan și alții de la Școala de 7 ani din Smîrdioasa, pînă cînd n-au început a-și desfășura „talentele" pe bănci, în clasă.

Ciudățenii, ciudățenii... Locul lor, ca al oricărei ciudățenii, e însă, la... muzeu!

DOUĂ VIZITE

Scena aceasta s-ar putea să vă fie bine cunoscută: în pas voios, frumos încolonat, un detașament de pionieri, ba poate toată unitatea, iese pe poarta școlii. Încotro a pornit în marș? În căutarea a tot ce e mai vrednic de văzut în orașul natal sau în împrejurimile sale. E o vorbă: cine caută, găsește!...

Un leagăn... neobișnuit

De departe pare un uriaș bloc cu sute de apartamente. Și totuși acesta e leagănul.. tractoarelor — al tractoarelor noastre: Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin. Oaspeți ai uzinei au fost mai zilele trecute — așa cum ne dădea de știre corespondenta specială Elena Bulat — pionierii unității de la Școala de 7 ani nr. 6 din Săcele.

S-au oprit rînd pe rînd prin halele luminoase. În sectorul șasiuri muncitorii le-au arătat amănunțit cum ies din mîinile lor cele mai felurite piese. La oțelărie le-a fost dat să vadă cu ochii lor turnarea unei șarje. Poate că acolo, în rîul scînteietor de oțel incandescent, se afla și o părticică din fierul vechi adunat de ei!...

— Pe cînd o să vă vedem aici, cot la cot cu noi? i-au întrebat, cu tîlc, muncitorii.

Curiozitate de chimist

E o calitate a chimiștilor aceea de a fi... curioși. Numai că de data aceasta, cercul chimiștilor amatori de la Casa pionierilor din Mediaș — cum ne mărturisește corespondenta specială a Casei pionierilor, Lucia Șerbu — au renunțat să-și caute de lucru printre eprubete... Au fost văzuți, în schimb, prin atelierele de sticlărie ale școlii profesionale de ucenici pentru industria ușoară. Veniseră să găsească aici răspunsuri la 1001 întrebări și probleme privind propriile lor lucrări de laborator legate de prelucrarea sticlei. Acesta a fost doar pretextul de a cunoaște mai amănunțit condițiile în care se fabrică sticla, în ce fel se pregătesc ucenicii sticlari la școala lor.

Aici, „curioșii" noștri au văzut chimia prinzînd parcă viață și puteri nebănuite, transformînd amestecul de nisip, piatră de var și sodă, sub văpaia focului, în pasta sticloasă care, turnată apoi în forme, căpăta înfățișarea obiectelor transparente, atît de cunoscute nouă. „Asta da, chimie!" au exclamat chimiștii amatori entuziasmați.

*

Două vizite... Și tot atîtea prilejuri pentru pionieri de-a cunoaște crîmpeie din frontul muncii, din viața noastră nouă.

AL. MIHU

PENTRU STELUȚELE ROȘII

Pionierii grupei a doua, din detașamentul nr. 5 de la Școala de 7 ani nr. 57 din Capitală se pregătesc împreună, cu tragere de inimă, pentru îndeplinirea condițiilor cerute de distincțiile pionierești. Învață de multe ori laolaltă, discută în grupă rezultatele fiecăruia. Tot împreună îi poți găsi, ca în fotografia nr. 1, învățînd, în tovărășia notelor muzicale și a acordeonului, noi cîntece pionierești.

La biblioteca școlii (fotografia nr. 2) pionierii grupei a doua din detașamentul 5 sînt bine cunoscuți. Citesc multe cărți, discută despre ele. Pe baza unor volume citite, ei au organizat o adunare închinată vieții și luptei unor eroi utecisti.

Ei participă cu tragere de inimă și la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri. Iată-le (fotografia nr. 3) pe Mariana Chiriac și Elisabeta Scarciu, lucrînd la un frumos album cu vederi în cadrul concursului „Să ne cunoaștem ținutul natal".

Foto-text: GR. PREPELIȚĂ

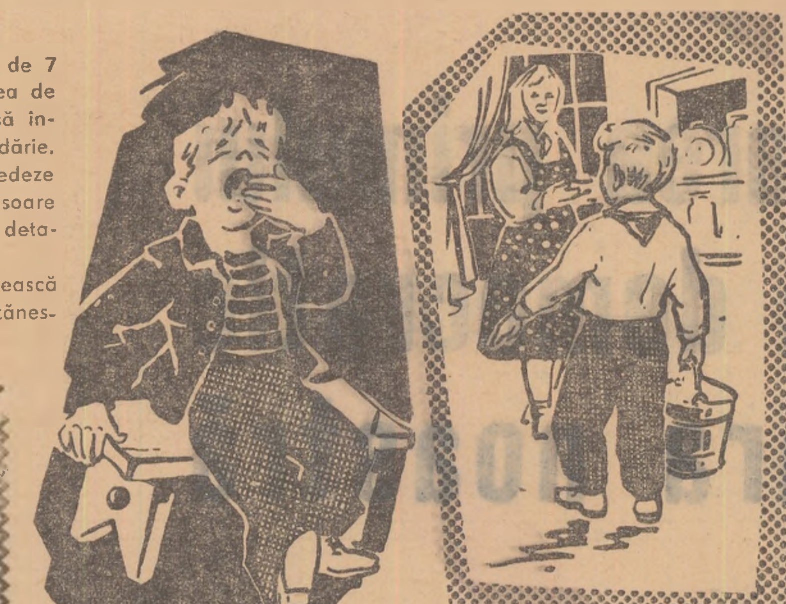
Era pe la inceputul lui noiembrie, cind pe adresa unității de la Școala de 7 ani nr. 3 din Pitești a sosit o scrisoare. In rindurile ei, o mamă ruga unitatea de pionieri să se ingrijească de fiul ei care de la un timp incoace a inceput să invețe prost, să fie neascultător, dezordonat și să nu dea nici un ajutor in gospodărie.

Colectivul de conducere al unității s-a gindit mult cum trebuie să procedeze intr-o asemenea situație. Deoarece pionierul despre care se vorbea in scrisoare se afla in detașamentul 15, a hotărit să se organizeze o adunare in acest detașament.

La adunare a fost invitată și tovarăşa dirigintă a clasei. Fără să pomenească de la cine este această scrisoare și despre cine anume este vorba, Viorica Stănescu, președinta detașamentului, incepu să citească cu voce tare.

„Dragi prieteni,

Mă simt stinjenită cind scriu aceste rinduri despre fiul meu, dar trebuie. Eu sînt suferindă, iar soțul meu, fiind la o intreprindere de construcții, este mai mult plecat. Voi, care în organizația de pionieri ați învățat atitea lucruri minunate, o să mă înțelegeți și o să mă ajutați. De la o vreme încoace, fiul meu a început să fie dezordonat, să-și arunce hainele și cărțile prin toată casa, să mintă, să nu mă mai ajute nici măcar la cele mai mici treburi gospodărești. Dacă il rog să se ducă să cumpere ceva de la piață, îmi răspunde obraznic că nu are timp. Dar să știți, nu a fost așa întotdeauna, ci numai de cind am început să lipsesc mai mult de acasă. De altfel, el este un copil bun și cred că ajutorul vostru il va readuce pe calea cea bună..."

In sală se așternuse o liniște adîncă. După cîteva momente, Ovidiu Pîrșoagă se ridică în picioare, cu ochii umezi:

— Acestea sînt cuvintele mamei mele. Le cunosc dintr-o sută de scrisori... Cum de am putut să mă port așa cu dînsa? Nu vă puteți da seama cît de bună este. Sînt vinovat...

— Intr-adevăr, scrisoarea este de la mama lui Ovidiu Pîrșoagă, întări președinta detașamentului.

★

...Din ziua aceea, în care pionierii detașamentului s-au angajat să-l ajute pe Ovidiu, au trecut multe alte zile. Au stat de vorbă cu el, l-au vizitat acasă. După cele ce au discutat împreună, atunci, în adunarea de detașament, Ovidiu a avut prilejul să cunoască și mai temeinic grija copiilor. La școală deveni mai ordonat, mai săritor, mai politicos. Dar acasă?

Intr-o zi, o nouă scrisoare sosi pe adresa unității. In rîndurile ei, mama lui Ovidiu mulțumea detașamentului din clasa a VII-a pentru felul în care a știut să se apropie de fiul ei, să-l facă să înțeleagă că peste tot — acasă, la școală, pe stradă, un purtător al cravatei roșii trebuie să procedeze pionierește, să dea o mînă de ajutor, să respecte pe cei mai în vîrstă, să învețe bine. Ori cum, mama lui Ovidiu intrevede în fiul ei toate aceste calități, iar scrisoarea o încheie cu următoarele rînduri: **„Sînt mîndră că fiul meu face parte dintr-o organizație în care se invață atîtea lucruri minunate".**

POPA RADU

Trei prieteni și... prietenii lor

De cînd au venit la Școala de 7 ani din comuna Variaș, regiunea Timișoara, Iliuță, Sava și Milenko sînt prieteni nedespărțiți, își fac lecțiile laolaltă, citesc aceleași cărți iar la joacă sînt tot împreună.

Și de data asta și-au terminat cu toții lecțiile. Milenko, pasionat cititor, își continuă lectura la cartea pe care a cumpărat-o zilele trecute. E tare mîndru că și-a mărit numărul cărților din bibliotecă. Are aproape patruzeci.

În acest timp, Sava și Iliuță lucrează la un electroscop. Sînt doi mici tehnicieni pasionați. De altfel, acesta nu este singurul aparat pe care îl lucrează împreună. Au mai construit un aparat de radio cu galenă care mult timp a funcționat foarte bine. Iliuță și Sava sînt tare ocupați. Citesc într-o carte, apoi aranjează dopul de cauciuc în borcanul care va fi electroscopul. Apoi iar mai citesc și iar mai găsesc cîte ceva de îndreptat. Iliuță e tare nerăbdător să vadă electroscopul terminat.

— Mai trebuie să pregătim foițele și borna metalică și gata! oftă ușurat.

— Cum gata? Să spui asta de-abia după ce-l vom verifica! Dar acum, de-ajuns pentru azi. Mai avem timp și mîine.

— Nici nu mă gîndesc! se burzului Iliuță.

— Păi, ai uitat? Azi ținem lecție de patinaj cu Milenko.

Lui Iliuță nu prea îi venea să se lase de meșterit, dar nici pe Milenko nu putea să-l uite. S-au îmbrăcat repede și au pornit toți trei la patinaj. Vor să treacă toți odată proba de patinaj pentru primirea distincțiilor pionierești.

Să nu vă închipuiți că Sava, Iliuță și Milenko sînt prieteni numai între ei... Aici, dacă ar fi vorba despre prietenii din școală ar trebui să-i amintești pe toți elevii sîrbi, maghiari și romîni. Prietenia lor ți-o dovedește fiecare lucru. Iată, să ne oprim la echipa de fotbal a școlii. Despre membrii ei nu poți spune decît că sînt prieteni foarte buni. Fiindcă și Milenko, și Ilie, și Ianoș luptă cu același avînt pentru onoarea școlii. Prieteni sînt și „artiștii" școlii. La serbările pe care le dau aproape că nu-i mai recunoști în vîrtejurile jocurilor naționale, sîrbești, romînești sau maghiare. Toți sînt la fel de pricepuți. Cînd îi auzi cîntînd, te pun în încurcătură. Pe Iliuță, abia îl recunoști, atît cîntă de bine în limba sîrbă „Pesnia-rad". Nici nu-i de mirare, doar l-a învățat de la Milenko.

Și la învățătură, și la joacă îi vezi împreună. Ți-e greu să vorbești despre prieteni fără să vorbești de toate detașamentele, de toate grupele, de toți pionierii de aci.

LIDIA NOVAC

Intr-o zi la... Ion acasă

Doream de mult să fim detașament fruntaș. Unul dintre noi însă, a rămas „de căruță", ținîndu-ne și pe noi, ceilalți, în loc. Acesta era pionierul Ion Timuș. La început se credea că nu are acasă cele mai bune condiții ca să învețe bine. Atunci colectivul de conducere al detașamentului a pornit, intr-o zi, la... Ion acasă. Vizita ne-a dovedit însă, contrariul. Ion avea toate condițiile, dar își pierdea timpul desenînd fără nici o noimă, vizionînd prea multe filme, citind cărți, unele chiar nepotrivite pentru vîrsta lui. Văzînd toate acestea am discutat cu părinții. De atunci nu numai că Ion a început să învețe bine, dar și părinții lui țin acum o legătură strînsă cu școala. Ne bucurăm că vizita noastră a adus un rezultat atît de îmbucurător.

Pioniera ELENA ADAM
corespondență specială a unității nr. 7 Comănești, reg. Bacău

Corespondenții speciali relatează...

Duminică veselă

Știți unde și-au petrecut una din duminicile trecute pionierii unității noastre? Într-o excursie pe dealul din apropierea comunei. O excursie urmată de un concurs de săniuțe. Ne-am distrat minunat. Ne-am făcut o pîrtie și... săniuțele noastre parcă zburau. Larma și voia bună pusese stăpînire pe tot grupul nostru. La plecare ne-am încolonat și am pornit spre sat în ritmul unui cîntec pionieresc.

AUREL BISTREANU
cl. a VII-a, Școala de 7 ani com. Nițchidorf, raionul Gătaia, reg. Timișoara

O unitate mică dar puternică

Deși sîntem o unitate mică, formată din numai 30 de pionieri, participăm cu multă tragere de inimă la toate acțiunile patriotice. Și rezultatele muncii noastre sînt îmbucurătoare. Pînă acum pionierii noștri au strîns peste 1 800 kg fier vechi. La împrejmuirea școlii pionierii au depus peste 400 ore muncă patriotică.

MARIAN PARASCHIV
cl. a III-a Școala de 4 ani Puțu Greci, com. Greaca, raionul Oltenița, reg. București

Patinoarul nostru

Mulți dintre pionierii noștri nu știau să patineze. Și doar una dintre condițiile pentru obținerea distincției este să știi să patinezi!... Așa că într-o adunare de unitate am hotărît să ne construim un patinoar. A doua zi zeci de pionieri s-au prezentat la școală cu sape, tîrnăcoape și casmale. Munca a început cu multă însuflețire. În cîteva ore curtea școlii s-a transformat într-un șantier. După ce am nivelat terenul l-am umplut cu apă. Gerul l-a transformat într-o oglindă. Printre pionierii care au muncit cel mai bine, se numără și Alexandru Angelescu, Adrian Rublinschi, Emil Pascaru și alții.

ALEXANDRU SIMCAS
cl. a IV-a, Școala de 7 ani nr. 10, Bacău

Și Nelu a înțeles

Hotărîrea unității noastre este ca pe trimestrul doi nimeni să nu primească note sub 7. Pentru aceasta în întreaga unitate s-au format grupe de învățătură în care pionierii se ajută între ei. La început Nelu Finkelstein dintr-a IV-a a refuzat să ajute pe cineva. Dar pionierii din detașamentul lui nu l-au lăsat așa. Au stat de vorbă cu el și i-au explicat că atitudinea lui nu face cinste detașamentului. Nelu a înțeles. Acum învață împreună cu colegul său de bancă și rezultatele sînt îmbucurătoare pentru amîndoi.

GABRIELA URMUZACHE
cl. a VI-a, Școala de 7 ani nr. 2, Bacău

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

SOFIA BREDUREANU
președinta unității de pionieri. Școala de 4 ani-Bîrza, reg. Timișoara.

FLORIN CIRJAN
președinte de grupă în clasa a III-a, Școala de 7 ani-Verești, reg. Suceava.

LUCIA SCRIPCĂ
președinta detașamentului de pionieri nr. 1, Școala de 7 ani „1 Mai", Drăgășani.

MIRCEA METEȘ
președintele detașamentului de pionieri nr. 16, Școala de 7 ani nr. 10 „Emilia Irza", București.

ALEXANDRINA ION
președinta detașamentului de pionieri nr. 6, Școala de 7 ani, com. Gh. Lazăr, reg. București.

VASILE TIRON
corespondent fruntaș al „Scînteii pionierului". Școala de 7 ani-Suhuleț, reg. Iași.

AURORA VRABEL
președinta detașamentului de pionieri nr. 2, Școala de 7 ani, Pui. reg. Hunedoara.

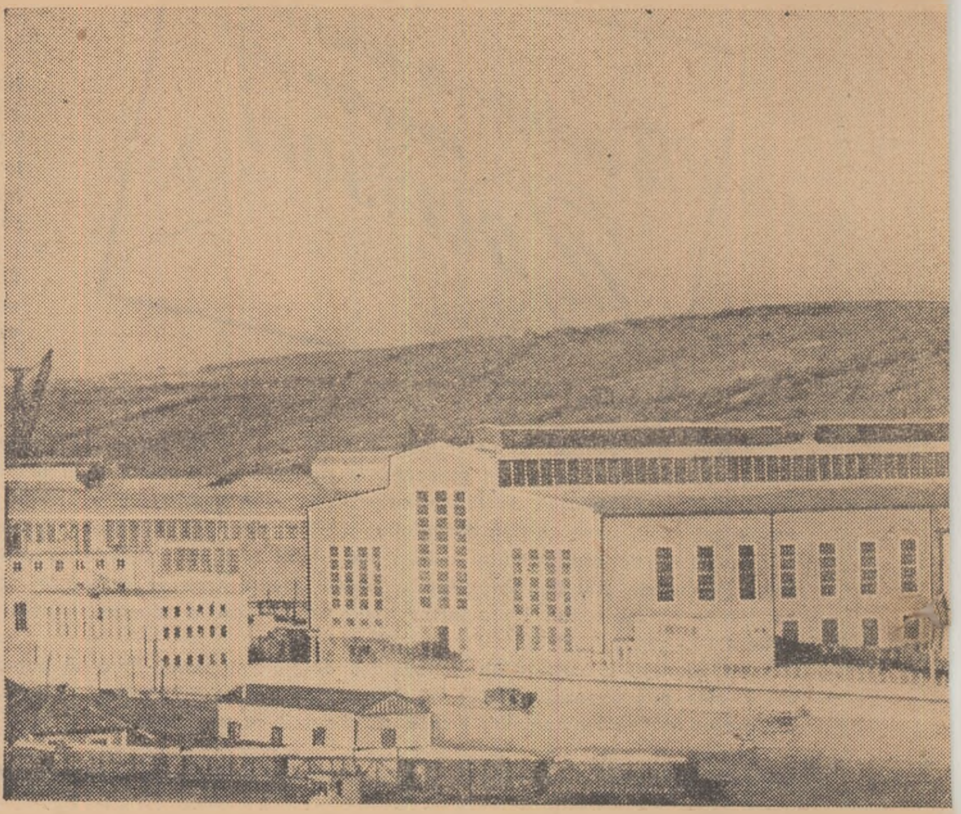
15 ANI de la instaurarea primului guvern democratic din ţara noastră

Sînt 15 ani de cînd, la 6 Martie 1945, forţele populare, sub conducerea Partidului Comunist Romîn, au instaurat primul guvern democratic, primul guvern în care clasa muncitoare avea rolul de conducător.

Actul de la 6 Martie 1945 a deschis largi posibilităţi clasei muncitoare, sprijinită de ţărănimea muncitoare, pentru a alunga definitiv burghezia din viaţa politică, pentru a înfăptui o serie de mari reforme democratice, pentru a izgoni monarhia, proclamînd mai apoi Romînia — Republică Populară.

Au trecut 15 ani. Sînt ani de mari înfăptuiri, de mari succese pe drumul construirii socialismului în scumpa noastră patrie. Strîns uniţi în jurul Partidului Muncitoresc Romîn, oamenii muncii de la oraşe şi sate îşi creează cu fiecare zi o viaţă tot mai bună, mai îmbelşugată, mai luminoasă.

Publicăm, pentru voi, dragi pionieri, două pagini închinate vieţii noi de astăzi a oamenilor muncii din patria noastră, informîndu-vă astfel despre cîteva din nenumărate realizări ale regimului nostru democrat-popular.

Medicul satului

Cu hăţurile într-o mînă şi cu cealaltă strîngînd la piept un copil înfăşurat într-un şal, doctoriţa mîna calul la galop, zorind să ajungă mai repede la Movila Miresii, o comună din raionul Brăila. Avea un caz grav, şi acolo, la dispensarul comunal, dispunea de tot ce-i trebuia pentru a salva viaţa copilului pe care-l ţinea în braţe...

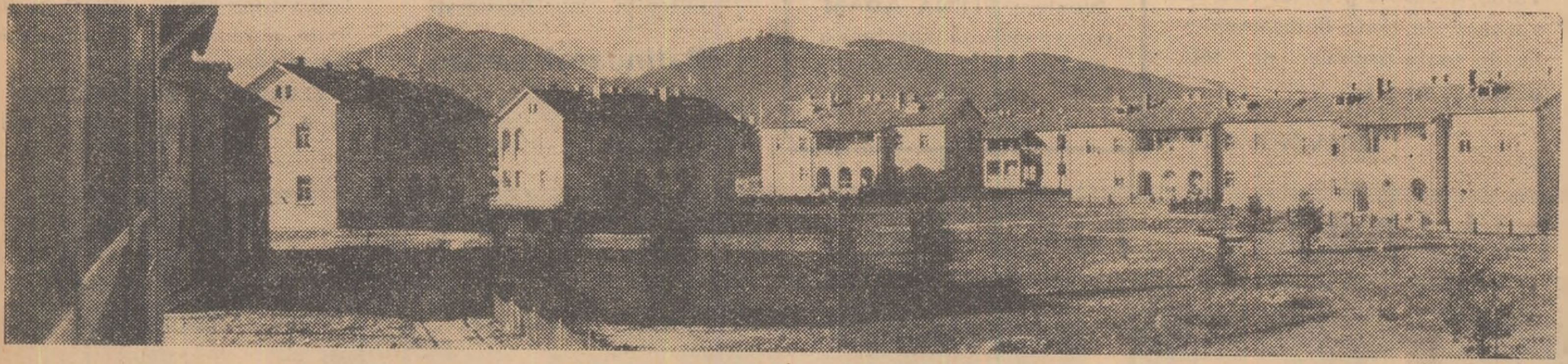
Pe Mihăiţă, băieţaşul de-o şchioapă, l-am văzut în braţele aceleiaşi fete inimoase care-l adusese într-un suflet cu şareta, dintr-un sătuc alăturat. De data aceasta nu mai avea obrajii aprinşi de boală. Se juca vesel cu o lanternă a tinerei doctoriţe care, nopţi de-a rîndul a vegheat neobosită lîngă patul alb, ca micuţul să fie sănătos, să crească mare şi voinic.

Deşi numai cu doi ani în urmă ea, utemista Veta Mihail, se afla încă printre studentele facultăţii de medicină, acum a şi cîştigat o bogată experienţă practică, veghind cu grijă la sănătatea locuitorilor din circumscripţia medicală pe care o conduce. Am întrebat-o dacă îi place în comuna Movila Miresii şi de ce îi place. Drept răspuns, a zîmbit şi m-a invitat să-mi arate dispensarul, satul. Mai întîi am văzut staţionarul de copii cu cele două saloane, cu mobilier nou, cu lenjerie albă ca zăpada. Aceeaşi curăţenie stăruia şi la casa de naştere. De aci, trecînd pe lîngă magazinul universal, ne-am îndreptat pe strada principală a comunei, la căminul cultural, acolo unde colectiviştii (comuna e în întregime colectivizată) au as[...] atîtea ori, împă[...] din cunoştinţele e[...] sfătuindu-i cum s[...] potriva superstiţ[...] masă, cîţiva tineri [...] cau şah, la alta, [...] runţică c[...] îmbu[...] poeziile lui Emin[...] într-un colţ alţi c[...] discutau aprins d[...] mul film văzut la [...] graful din comună[...]

Acolo, în sa[...] „şapte circiumi", [...] spunea comune[...] chinina şi sarea [...] mai sînt singurele [...] mente. Aci, se afl[...] farmacie modernă [...] cu cele mai feluri[...] mente, ca la oraş[...]

Desigur, n-a ma[...] voie să cer răspu[...] trebare. L-am desl[...] ceea ce am întîlni[...] na Movila Mires[...] moasele re[...]izări [...] pie tot mai mult [...] lui de aceea a[...] L-am deslușit în p[...] minoasă, plină de[...] în viitor a tinerei Veta Mihail.

AL. PF[...]

Oraşul tinereţii

O după-amiază caldă, cu soare primăvăratec. Pe creştetul caselor zvelte, cu balcoane verzi şi cu olane strălucitoare ca nişte lespezi de aur, razele se răsfrîngeau cu atîta abundenţă, încît nici n-ai fi zis că pe culmile munţilor din apropiere stăruie încă petele albe ale omătului.

Aşa era mai deunăzi, cînd, pe drumul ce se lasă dinspre pădure către centrul tînărului oraş, cobora o droaie de băieţi şi fete, la gîtul cărora fluturau cravate de purpură, îmbujorîndu-le faţa. Fiecare voia să afle cîte ceva din istoria oraşului lor. Şi cine altul le putea spune mai multe decît omul acela voinic şi înalt cît bradul, ce se afla chiar în mijlocul lor: bădiţa Dumitru Opriş.

Din cuvintele calde ale lui moş Opriş se înfiripa pe caietele lor cronica vie a oraşului, aflau că numai cu cîţiva ani în urmă pe locurile unde se înalţă acum oraşul cu străzi asfaltate, era numai pădure. Şi în pădurea aceasta foşnitoare, în care se afla un bordei din lemn de brad, un singur om tulbura liniştea urşilor ce mormăiau în zmeurişul dulce, cu boturile însîngerate — moş Dumitru Opriş, pădurarul.

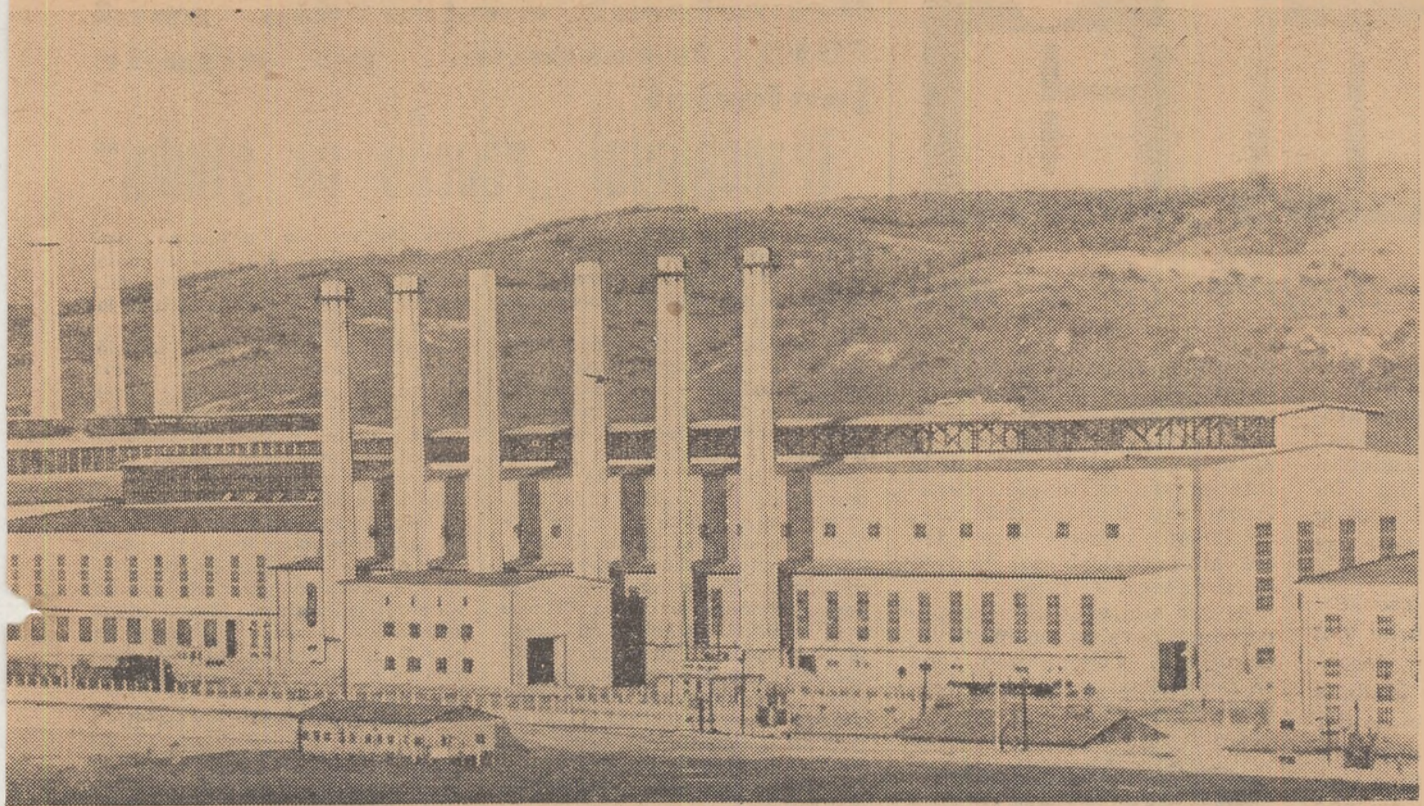
Dar, într-o zi de pe la începutul acestui deceniu, atît de bogat în fapte, au răsunat pădurile de clocotul flăcăilor veniţi la chemarea partidului de pe toate meleagurile ţării. Cu palmele lor asprite de lopată şi tîrnăcop au ridicat oraşul tinereţii înflăcărate — oraşul Victoria!

Doar un deceniu are tînărul oraş Victoria. El însă s-a şi înscris pe harta ţării ca un oraş plin de vigoare. Acolo unde hălăduiau sălbăticiunile, se încrucişează acum străzi netede, cu blocuri de piatră de o parte şi de alta. Două şcoli mari, una elementară şi una medie, îşi primesc în fiecare zi oaspeţii — copiii tînărului oraş. Cei mai micuţi sînt stăpîni a trei cămine şi a unei grădiniţe de toată frumuseţea. Există în oraş o policlinică, poştă, un staţionar, o staţie de radioficare, cinematograf, iar cam pe unde se adăpau bivolii din apa izvorului numit fîntîna lui Isac, se află un stadion modern. Dar adevărata mîndrie a oraşului o constituie marele Combinat Chimic „I. V. Stalin", a cărui construcţie se înalţă cu semeţie de jur-împrejurul bordeiului de brad, ce se mai păstrează şi azi, doar ca amintire. In marele combinat lucrează acum cu dragoste şi vrednicie însuşi bădiţa Dumitru Opriş.

Oraşul Victoria este primul oraş nou apărut pe harta ţării, dar nu singurul. Alături de el Borzeştii, Năvodarii, Oneştii, oraşul nou Hunedoara, şi atîtea alte noi oraşe se dezvoltă laolaltă cu celelalte oraşe ale patriei noastre tot mai înfloritoare.

AL. DINU IFRIM

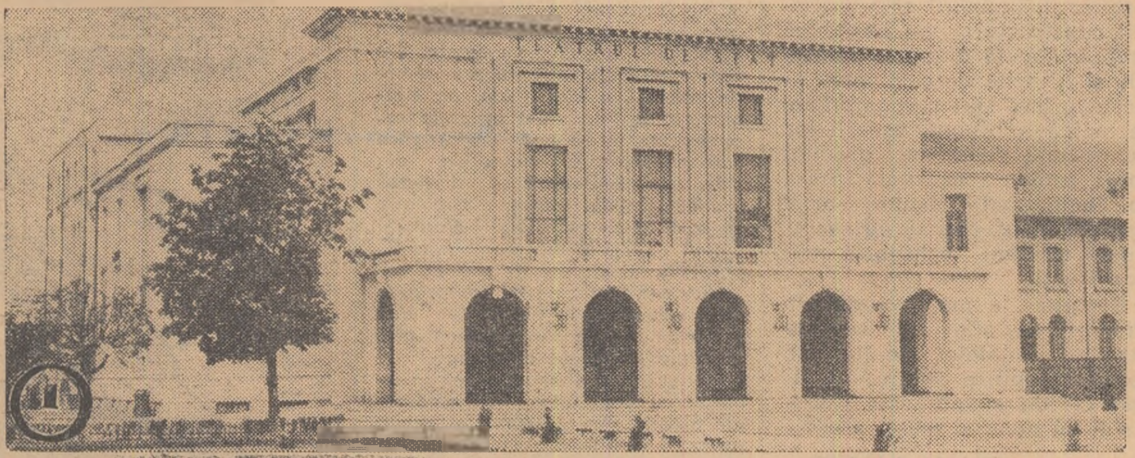

Hunedoara, ca multe alte orașe ale patriei, a devenit de nerecunoscut în anii regimului democrat popular. Lîngă vechile furnale s-au înălțat adevărați giganți de oțel, printre care și vestitul laminor bluming de 650 mm pe care îl vedeți în fotografia alăturată. Marele combinat siderurgic produce acum în numai o lună și ceva, întreaga producție anuală de fontă a vechilor uzine hunedorene, înainte de 23 August 1944.

Blumingul de la Hunedoara se adaugă zecilor de obiective industriale înălțate în cei 15 ani de democrație populară. La Borzești și Onești, la Năvodari și Bicaz, la Roman și Livezi, la Săvinești și Tîrnăveni, în zeci de localități s-au deschis în cei 15 ani mari șantiere și multe dintre ele și-au încheiat lucrările, lăsînd în urmă un nou combinat industrial, o nouă fabrică, o nouă uzină, o nouă centrală electrică, mii de blocuri de locuințe.

Cîteva cifre

- **Intreaga producție industrială a anului 1938 se realizează acum in mai puțin de 3 luni. Producția anului 1959 a fost de 4,5 ori mai mare decît cea a anului 1938.**
- **In anul 1960 industria va da agriculturii 10.750 de tractoare, 12.000 semănători, 5.000 combine și alte mașini agricole.**
- **Numărul elevilor și studenților care au învățat in școlile și facultățile noastre in anul școlar 1958–1959 se ridică la peste 2.300.000. In Capitală s-au construit in anul trecut 18 școli cu 380 de săli de clasă.**
- **In întreaga țară s-au constituit 25.540 brigăzi utemiste de muncă patriotică in cadrul cărora peste 900.000 de tineri au muncit voluntar aducind patriei economii in valoare de 160.000.000 lei.**

1 *Impunător, se înalță astăzi în plin centrul orașului Constanța, un nou Teatru de Stat. Dacă în anul 1938 existau în țara noastră doar 16 teatre dramatice și două teatre de operă, în 1958 numărul lor s-a ridicat la 76. Spectacolele lor au fost vizionate de aproape 7 milioane de spectatori. Și Teatrul de Stat din Constanța, asemeni celorlalte teatre din țară, este tot mai des vizitat de oamenii muncii din oraș și regiune.*

2 *Sint veseli copiii. Privesc la aparatul de fotografiat și sînt fericiți. Cine sînt? Un grup de pionieri, fiecare din altă regiune a țării, — romîni, maghiari, germani, sîrbi veniți în vara anului trecut la București să reprezinte regiunile din care fac parte, la Spartachiada de vară a pionierilor.*

Sint buni prieteni toți, pentru că astăzi în patria noastră copiii și oamenii muncii indiferent de naționalitate se bucură de aceleași drepturi, trăiesc înfrățiți și fericiți. Umăr la umăr, sub conducerea înțeleaptă a partidului ei își unesc eforturile pentru cauza comună: înflorirea scumpei noastre patrii Republica Populară Romînă.

Drumul profesoarei

Mult a dorit tînăra Vasilica Mănăilă să devină învățătoare. Și iată că în 1948, absolvind Școala normală din Brăila, și-a realizat visul: a fost numită învățătoare în satul său natal, în Hingulești, raionul Liești. Părinții, țărani săraci. Frați acasă, 7. Părinții au pornit pe drumul nou al gospodăriei colective, iar copiii și-au ales diverse profesiuni, fiecare după priceperea și năzuințele sale. Și tatăl Vasilicăi a avut mulți frați, dar în vremurile acelea cînd țara era condusă de moșieri și capitaliști toți au trebuit să se mulțumească cu ceea ce puteau scoate de pe bucățica lor de pămînt sau din munca cu ziua pe la bogătani.

Altfel e astăzi rostul vieții. Iat-o, de pildă, pe Vasilica Mănăilă. A devenit învățătoare. Dar nu s-a mulțumit cu atît. A vrut să urce mai sus. S-a înscris la Institutul pedagogic. Altădată părinții i-ar fi spus că e greu, că a sta la studii în București costă bani mulți... Acum însă, ei cunoșteau condițiile pe care statul nostru le acordă astăzi celor ce învață. Vasilica a fost bursieră, a primit cămin și cantină gratuit, ba a mai primit și obiecte de îmbrăcăminte și a fost în vacanță într-o stațiune de odihnă alături de alte mii de studenți.

Dar nici după terminarea Institutului, cînd a fost numită profesoară la o școală medie din Buzău, Vasilica nu s-a considerat mulțumită cu cit a învățat. A văzut că Partidul asigură fiecăruia îndeplinirea celor mai cutezătoare vise. Tînăra profesoară s-a înscris la Facultatea de fizico-matematici a Universității „C. I. Parhon", la fără frecvență și, învățîndu-i pe copiii din clasele încredințate ei, a învățat și ea cu perseverență. Astăzi, candidata de partid Vasilica Mănăilă, e profesoară la Școala medie 32 „Filimon Sîrbu" din Capitală, o școală nouă, cu zeci de clase și laboratoare, așa cum nici nu visa Vasilica în urmă cu 10–12 ani.

Deseori în discuțiile cu elevii săi, pe care îi învață să pătrundă minunatele taine ale fizicii sau ale matematicii, o poți auzi pe profesoara Vasilica Mănăilă spunînd:

— Fiți perseverenți copii. Învățați bine căci drumurile către visurile voastre sînt deschise. Partidul v-a creat condiții minunate dar vă cere să învățați cu pasiune...

GH. ANGELESCU

Mulțumim din inimă PARTIDULUI

Ați auzit de Gilgău? E un sat ca toate satele, așezat în raionul Dej, regiunea Cluj. Eu m-am născut și trăiesc în acest sat. Îl iubesc mult. Datorită regimului nostru democrat popular el se face mai frumos cu fiecare zi. Numai în cîțiva ani s-au construit aici peste 56 de locuințe noi, s-a înălțat o școală nouă de 7 ani și un dispensar medical modern înzestrat cu toate cele necesare apărării sănătății noastre.

Vreau să vă mai spun că și în casa mea arde astăzi becul electric, la care eu îmi fac lecțiile. Tata, după lăsarea lucrului, mai citește cîte o carte, iar mama coase, împletește.

În sat s-a mai amenajat un cămin cultural și un cinematograf cu o sală de peste 300 de locuri. Toate acestea sînt realizări ale regimului nostru care se îngrijește de viața noastră, a celor de la sate și pentru aceasta eu și toți oamenii din sat îi mulțumim din inimă partidului care ne conduce spre un viitor fericit.

GRIGORE BOBOȘ
Școala de 7 ani Gilgău, raionul Dej, regiunea Cluj

Știința

O discuție prietenească despre ce e nou

Acum totul era gata· Clasa a VII-a a Școlii nr. 31 din București strălucea de curățenie. Pionierii așteptau curioși·

Ce noutăți le va dezvălui tovarășul inginer? „Ce bine ar fi să ne vorbească ceva despre casele care se vor construi din plăci de mase plastice Am citit undeva că..."

Dar pionierul Ion Lesu nu apucă să spună ce a citit. Ușa clasei se deschise și tovarășul instructor intră împreună cu tovarășul inginer Adrian Liseanu, colaborator al Academiei R.P.R., după cum au aflat mai pe urmă pionierii. Discuția prevăzută despre ce e nou în tehnica romînească începu:

— Vom vorbi, dragi pionieri, despre cîteva realizări noi în tehnica romînească, realizări cu care pe drept cuvînt, ne putem mîndri. Intîi, despre troleibus Una dintre cele mai noi îmbunătățiri aduse troleibuselor, este sistemul de suspensie. Nu-i așa că dacă închizi ochii simți atît de lină alunecarea încît îți poți închipui că ești într-o barcă?

— Dar de ce nu se sparg geamurile la troleibuse? Acasă sau la școală doar le lovești cu cotul sau din greșeală arunci o minge și... gata!

— Iată o întrebare bine venită, spuse tovarășul inginer zîmbind, probabil gîndindu-se la mingea buclucașă, dușmanul numărul 1 al geamurilor.

Imediat după fabricarea geamurilor mașinilor sau troleibuselor, sînt supuse procedeului de securizare, adică sînt încălzite la 600 grade C. apoi așezate într-un cuptor care se răcește treptat. Se realizează așa-zisul fenomen de recoacere. După aceea geamurile sînt încercate trîntindu-se deasupra fiecăruia, de la o înălțime de un metru, o greutate de fier de o jumătate de kilogram. Care rezistă vede lumina... orașului, care nu, trece din nou la prelucrare...

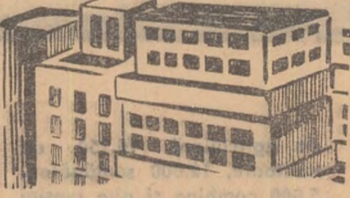
O altă noutate în tehnica romînească o constituie locomotivele Diesel de mină și forestiere, cu motoare romînești lucrate la uzinele „23 August" din Capitală. Aceste locomotive au viteză foarte mare, și pot trage după ele zece vagoane încărcate. Sînt folosite foarte mult în mină, la transportul minereului, și pe munte, la punctele forestiere.

— Tovarășe inginer, se ridică pionierul Virgil Dobrin, vreau să vă întreb ceva. Am auzit că o fabrică din Timișoara a realizat niște radiatoare cu raze infraroșii opace. La ce servesc?

— Există două feluri de raze infraroșii. Știți și voi: luminoase și opace. Pînă mai ieri pentru a se usca cuptoarele industriale erau folosite razele infraroșii luminoase· Greu avea cineva curaj să se apropie să vadă cuptorul în interior sau să repare ceva! Acum sînt folosite radiatoare cu infraroșii opace care dau tot atîta căldură dar te lasă să și privești în cuptor!

— Am mai vrea să ne explicați încă ceva, spuse președinta unității, Lelia Florea. Cum se fac planșeele de beton prefabricate și de ce?

— Văd că voi mi-o luați înainte. Și despre aceste lucruri voiam să vă vorbesc. Pentru a susține ritmul rapid de construcții de locuințe din București și din toată țara, arhitecții, inginerii și tehnicienii constructori, au găsit că trebuie făcute dinainte planșeele și grinzile de susținere. Aceste grinzi sînt precomprimate, adică în timpul uscării lor se adaugă deasupra greutăți mari, pentru a se forma în așa fel încît, cînd deasupra vor fi așezate planșeele, să nu se îndoaie stricînd echilibrul noii construcții.

Discuția a mai continuat. Pionierii au aflat cum se construiesc cupolele înalte sub formă de pînze subțiri, au aflat cît de simplu este iluminatul cu neon si multe altele...

IOANA ZAMFIR

Reporterul nostru din anul 2010 transmite... pe aripile fanteziei

Transportul „repede ca gîndul"

...Studiez în prezent, mijloacele de transport ale secolului XXI. Și în acest domeniu totul este de-a dreptul uluitor. Dar să luăm lucrurile la rînd.

In orașele mari, circulația vehiculelor se face numai în aer și sub pămînt. Arterele – străzi, șosele etc. – sînt rezervate exclusiv pietonilor care pot circula rapid și fără nici un efort. In acest scop șoselele obișnuite au fost înlocuite cu artere mobile de masă plastică, adevărate benzi rulante gigantice cu trei viteze diferite: 30 km/oră pentru persoanele grăbite, apoi viteza mijlocie de 20 km/oră și, în sfîrșit pentru plimbăreți 5 km/oră. Pentru a se deplasa, pietonii n-au decît să se așeze pe banda cu sensul potrivit și viteza dorită și... să stea liniștiți. Pe deasupra circulă numeroase trenuri electrice ultrarapide pe o singură șină fixată de piloni transparenți iar în aer, mii de micro-automobile electronice zburătoare.

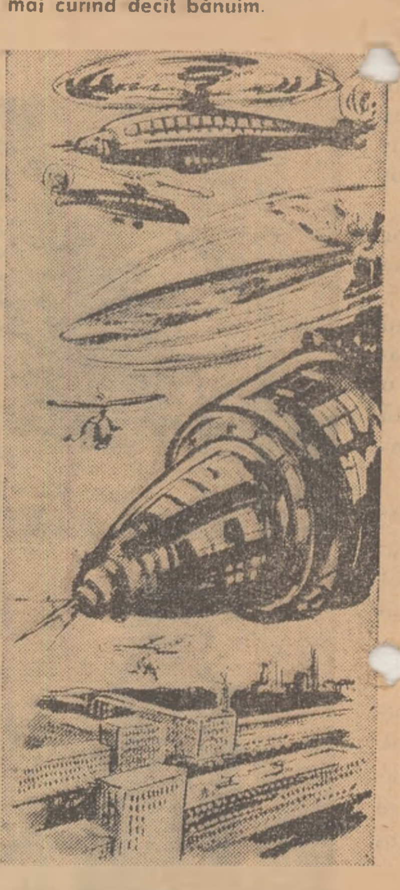
Pe acoperișul – terasă al hotelului în care locuiesc se află o aerogară uriașă unde staționează scaunele zburătoare pentru 1–2 persoane (adevărate motociclete aeriene) și helicopterele-taxi. Cu cîteva zile în urmă, mi-am luat de aici zborul spre Siberia pentru a vizita acolo cea mai mare uzină de cosmonave a planetei noastre. Iată drumul pe care l-am parcurs. Am aterizat, mai întîi, în afara orașului și am dat comanda helicopterului (apăsînd un buton) să se întoarcă singur acasă. De aici mi-am continuat călătoria cu un autovehicul electronic pe una din excelentele șosele somnolente. Un asemenea automobil nu are nevoie de șofer. Din loc în loc, pe marginea autostrăzii, sînt instalate radioemițătoare de unde energetice care alimentează motoarele din mers cu combustibil și dirijează în același timp perfect circulația ce se face cu peste 500 km/oră. In timpul nopții, la trecerea mașinii, porțiunea respectivă a șoselei se iluminează feeric, restul autostrăzii fiind cufundată în beznă. De aici și denumirea de șosea somnolentă.

Curînd am ajuns la aeroport și peste cîteva ore am aterizat în apropierea unui uriaș rachetodrom din Siberia. Am parcurs acest drum, aproape cu viteza gîndului, pe bordul unui avion atomic, condus de un pilot electronic. Cu o singură încărcătură de combustibil nuclear, un asemenea avion de 1.500 pasageri poate rămîne în aer cca. 150 de ani! Iată de ce căpitanul navei aeriene mi-a mărturisit, glumind, că nu va ateriza decît pentru a-și aranja drepturile la pensie. Am admirat îndelung palmierii, florile înmiresmate, pășunile verzi, ogoarele mănoase și livezile cu rod bogat din fostele „ghețuri veșnice", devenite în prezent adevărate sere ale pămîntului în urma modificării climei. Dar pînă la destinație mai aveam de mers. Am ales de data aceasta trenul atomic intercontinental cu care am călătorit pînă la uzina de astronave.

Acest tren întrece fără îndoială orice închipuire din basme Folosind o cale cu distanțe între șine de 3 ori mai mare decît cea obișnuită, vagoanele au putut fi transformate în adevărate palate pe roți, cu apartamente confortabile, săli de spectacole, piscine de înot și chiar terenuri sportive! Trecînd pe sub strîmtoarea Behring, acest tren ajunge în cîteva ore pe continentul american. Dar eu mi-am întrerupt călătoria pe țărmul oceanului unde se află uriașa uzină de rachete pe care am să vi-o descriu cu altă ocazie. Pe curînd, dragi cititori.

Ing. ION SUCEVEANU

N. R. Chiar în aceste zile, specialiștii sovietici discută despre construirea unei supermagistrale, adică o cale ferată avînd lățimea de 4,5 m. Pe asemenea căi ferate vor putea circula trenuri gigantice cu vagoane de mărimea unor case. Trenuri aeriene pe o singură șină se proiectează în R. Cehoslovacă și primele șosele somnolente cu automobile conduse electronic au și fost experimentate. Să nu ne mirăm, așadar, dacă cele descrise mai sus se vor realiza mult mai curînd decît bănuim.

FILATELIE

In curînd Direcția Generală a Poștelor și Telecomunicațiilor va emite o nouă serie de mărci poștale, intitulată „Monumentele naturii". în care vor fi prezentate un număr de animale foarte rare ce trăiesc în țara noastră, și sînt considerate monumente ale naturii

Mărcile din această serie vor reprezenta, așadar: peștele numit „Lostrița" *care trăiește în apele de munte, înfățișat pe marca cu valoarea de 20 bani;* „Broasca țestoasă", *pe care o vedem pe marca cu valoarea de 55 bani;* „Califar alb", *o pasăre foarte rară care trăiește în Delta Dunării, pe marca cu valoarea de 1,20 lei;* „Pajura", *soi de vultur care trăiește în regiunile de munte, desenat pe marca cu valoarea de 1,30 lei;* „Cocoș de mesteacăn", *un soi rar de cocoș sălbatic ce figurează pe marca cu valoarea de 1,75 lei;* „Vulturul bărbos" *numit și* „Zăganul", *care este cel mai rar soi de vultur din Munții Carpați, cu mari aripi ce ajung pînă la 2 metri lungime, care poate fi văzut pe marca cu valoarea de 2 lei. Ultimele trei valori sînt pentru poșta aeriană.*

Sfaturi practice

● Spune-i mamei că a presăra sare peste o pată de vin de pe fața de masă, este o metodă învechită. Pune sub fața de masă sub locul unde este pătată o farfurie și toarnă peste ea apă clocotită.

● Nu avem oricînd la îndemînă ulei pentru a unge balamalele ușii, care scîrțiie. Chiar dacă le-am unge cu ulei ele vor începe din nou a „scînci", deoarece uleiul se scurge repede .E mai bine să ridicați încetișor ușa și să puneți între balamale un vîrf de creion. Ușa, o dată lăsată la loc, va strivi bucățica de grafit, prefăcînd-o în praf. Unsoarea din grafit va ține un timp îndelungat.

● Se întîmplă de multe ori ca sarea de bucătărie să se umezească prefăcîndu-se apoi în bulgări tari, care se sparg destul de greu. Pentru a evita acest fenomen neplăcut, turnați o lingură de amidon în borcanul cu sarea de bucătărie. Bineînțeles că ea nu-și va schimba gustul, iar rezultatul îl veți putea controla singuri: sarea nu se va mai umezi.

Intîlnire în Arctica...

Priviți fotografia de mai jos, apărută de curînd în revista „Uniunea Sovietică". Doi locuitori ai ghețurilor veșnice stau față în față. Ce au să-și spună oare? Sînt prieteni? Incă nu. Dar din privirile lor se bănuiește că... gheața se va sparge curînd. Micuțul urs alb este unul din cei doi pui pe care un viscol turbat i-a rătăcit de mama lor. Salvatorul lor a fost operatorul cinematografic al unui grup de cercetători sovietici aflați prin partea locului. Fulgușor și Steluța sînt numele lor, iar norocul le-a depășit orice închipuire... de urs alb. Nu peste mult timp ei au zburat cu avionul deasupra Oceanului Inghețat, apoi au călătorit cu automobilul prin Moscova și-au fost instalați în Grădina Zoologică. Vă închipuiți, desigur, cu ce bucurie au primit copiii moscoviți acest dar!

AFLAȚI CĂ... ● AFLAȚI CĂ... ● AFLAȚI CĂ...

...inima omului bate într-o zi (24 ore) de 86.400 ori și într-un an de 30.000.000 ori Ea pompează în corp 6 litri de sînge pe minut, ceea ce înseamnă că într-o zi inima împinge aproape un vagon cisternă de sînge — iar într-o viață de 80 ani aproape 30.000 vagoane.

...în țara noastră sînt numeroase lacuri a căror suprafață totală este de 4.000 km².

...în R.P. Chineză (localitatea Lusandin) există un arbore numit „Gingko biloba" ceea ce înseamnă „arborele cu păr de femeie". El e înalt de 35 m și în vîrstă de peste 1.000 de ani. In urma îngrijirilor pe care i le-au dat specialiștii, arborele acesta milenar a înmugurit din nou în anul 1959.

...în R. Cehoslovacă a fost descoperit maxilarul unui mastodont (un fel de elefant din vechime) a cărui vîrstă este de aproximativ 1.000.000 ani A treia parte din maxilar are o lungime de 1 m și cîntărește 75 kg.

Concursul micilor naturaliști

DESPRE BOTANICA, NIȘTE SEMINȚE CU BUCLUC ȘI O FLANEA... DISPARUTA!

Științele naturii au devenit o adevărată pasiune pentru mulți pionieri din clasa a V-a A de la Școala medie „I. L. Caragiale" din București. De fiecare dată, după orele de botanică, Bălașa Ene mai are cîte ceva de întrebat pe tovarașul profesor. Multe din plantele despre care învață la orele de curs, le cultivă și ea acasă! Astăzi, la ora de botanică, s-a vorbit despre stratificarea semințelor. Bălașa de-abia aștepta să pună semințele în lădițe.

— Cum ai făcut tu rost de lădițe? o întreabă Bălașa pe Doina Burada, în drum spre casă.

— N-a fost atît de greu, am făcut rost de scînduri, iar Cristian Atănăsoaie a adus cuie și ciocan și le-am făcut împreună!

— Așa am să fac și eu. Dar, spune-mi ce-i cu tine? Te văd cam supărată.

— Mi-a mîncat sîmburii de mere și semințele de floarea soarelui.

— Cine ți le-a mîncat?

— Ionel, un băiețaș din vecini care nu-i încă la școală. Cîteodată îi explic și lui cîte ceva. Astăzi era cît pe-aci să-mi rupă mușcata. Noroc că l-am văzut. In schimb mi-a mîncat sîmburii pe care mi-i trimisese bunica!

— Nu fi necăjită! Eu am niște sîmburi grozavi, pot să-ți dau și ție. Am și de pere, și de cireșe, și de vișine!

...Ora era tîrzie. Bălașa terminase lucrul. Intr-o lădiță pusese sîmburii pe straturi: cei de caise la fund, de cireșe mai la mijloc, iar de mere și pere mai la suprafață. În cealaltă lădiță pusese orz, ovăz și grîu, pentru însămînțările de primăvară. A umezit pămîntul și tot atunci a dus lădițele în beci, printre multele borcane de lut cu diferite răsadnițe, ceapă, usturoi, sfeclă de zahăr, fasole și altele.

Dacă se întîmplă s-o cauți pe Bălașa o vei găsi mai tot timpul pe lîngă răsadnițele ei. A îndrăgit mult științele naturii. Mare i-a fost mirarea mamei cînd într-o zi, au dispărut din casă o flanea și-o păturică. Le-a găsit a doua zi în beci, printre borcanele și lădițele fetiței. In seara aceea fusese ger și Bălașei i-a fost teamă să nu-i înghețe răsadnițele.

M. LUPEȘ

Dragi prieteni romîni,

Sîntem elevi ai Școlii medii din Pokrovsk și dorim să corespondăm cu voi. Sîntem în clasa a VII-a care are 21 de elevi, toți pionieri – 14 fete și 7 băieți. Unitatea noastră poartă numele eroinei Uniunii Sovietice – Zoia Kosmodemianskaia. In clasa noastră toți sîntem prieteni. Avem multi elevi buni: V. Kuțnețova, L. Minakova, F. Fedina, P. Skalikova, V. Luțenko și alții. Acum la noi e iarnă. Schiem, patinăm, mergem la cinema, citim cărți. Purtăm corespondență cu pionieri din R.D.G., R.P. Bulgaria și R. Cehoslovacă.

Școala noastră e situată intr-o grădină. Cu 42 de ani și ceva în urmă locuiau aici moșierii, dar din 1917 în țara noastră totul aparține poporului. In regiunea noastră sînt multe grădini și păduri. Se construiesc multe clădiri. Vă rugăm a ne scrie în limba rusă.

Salut fierbinte pionieresc!
Prietenii voștri sovietici.

СССР
Орловская обл.
Покровский район
Покровская Средная школа

Dragă redacție,

Sînt o pionieră bulgară și învăț în clasa a VII-a. De mult vreau să corespondez cu frații noștri, pionierii romîni. Vă adresez rugămintea de a-mi publica adresa. Aș vrea ca pionierii să-mi scrie în limba rusă pentru că știu că se învață și în școlile din Romînia.

Salut voios de pionier!

Н. Р. България
г. Търново
ул. Димитър Иванов № 22
Вх .А
Ася Петрова Кълбанова

Dragi prieteni din Romînia,

Vă scriu din Cehoslovacia. Mă numesc Josef Jurnikl. Am 13 ani și urmez în clasa a VII-a. Sînt pionier și am dat deja țării 7 tone de metal vechi. Cît de frumos este pămîntul nostru natal!

Cu salut pionieresc

JOSEF JURNIKL
Jemenice, Husova 100, kraj
Jihlova okr. Dacice,
Cehoslovacia

Clopoțelul... un obiect de muzeu

E vorba de-o inițiativă pionierească. După ce elevii clasei a VII-a de la școala noastră au învățat despre felul cum se produce și se transmite curentul electric au hotărît, într-o adunare de detașament, să instaleze trei sonerii. Și de la vorbe au trecut la fapte! N-a trecut mult și mai mulți pionieri printre care Constantin Ionescu și Petru Ioniță, sub îndrumarea tovarășului profesor Niculae Vasilache, au început lucrul.

Bateriile, cablul, toate materialele necesare au fost cumpărate din banii realizați din valorificarea unor produse de pe lotul școlar.

Acum toți pionierii unității noastre sînt bucuroși: clopoțelul, la noi, a devenit... un obiect de muzeu!

pioniera
ELENA HUHULEA
cl. a V-a
comuna Gugești, raionul Huși, regiunea Iași

Duminică sportivă

Acum cîteva zile, din inițiativa colectivului de conducere al unității de pionieri, la Școa-

la de 7 ani nr. 5 din Pitești s-a organizat o „duminică sportivă". Pentru această zi a întrecerilor sportive, fiecare detașament își desemnase din vreme reprezentanții. Și, cu toate că în ziua concursului zăpada începuse să se topească, zeci de pionieri au venit la școală cu săniuțe. S-a organizat „Ștafeta cu săniuțe" și „Aruncări la țintă cu bulgări de zăpadă". Iată rezultatele care s-au înregistrat în concurs:

Ștafeta cu săniuțe. La fete: *detașamentele claselor a III-a B, a IV-a A, a V-a A, a VI-a A, și a VII-a B.* La băieți: *detașamentele claselor: a III-a A, a IV-a B, a V-a B, a VI-a A și a VII-a A.* La aruncările la țintă cu bulgări de zăpadă. La fete: *au cîștigat detașamentele claselor a III-a B, a V-a B, a VI-a B, și a VII-a B, iar la băieți — detașamentele claselor a III-a A, a IV-a B, a V-a B, a VI-a A, și a VII-a B.*

Printre cei mai buni concurenți remarcăm pe Dan Nicolau, Silvia Ivan, Cornel Iorgulescu, Radu Vasilescu și Elena Irimia.

Știri sportive

• Spartachiada de iarnă. *De cum a dat zăpada, la Școala de*

7 ani din Fundata, raionul Codlea, regiunea Stalin au început pregătirile. S-a organizat un cerc de schi și săniuțe care numără 50 de pionieri și școlari. Începătorii au învățat o serie de elemente tehnice ca: poziția pe schi, întoarcerea pe loc și mersul alternativ etc. Simion Stoian, Alexandru Bașa, Maria Băncilă sînt printre fruntași, și la sport, dar și la învățătură.

IOAN DUICU
(Corespondent voluntar)

*

• *Pînă în aprilie cînd se pornesc întrecerile sportive de primăvară, mai e mult timp. Dar pionierii și școlarii de la Școala de 7 ani Movila Verde, raionul Negru Vodă, regiunea Constanța se pregătesc zi de zi.*

Pasiunea pionierelor Ecaterina Melcea, Niculina Melcea, Iulica Negolescu, Florica Vlada este gimnastica. Îți face o mare plăcere să le vezi cum fac „podul", „cumpăna" sau „șpagat". Dorința lor este să reprezinte detașamentul clasei

a IV-a pînă la faza pe raion, poate și mai departe.

(Pionier TRAIAN COSTE)

Concursul pentru cea mai bună corespondență

NU UITAȚI! Concursul se încheie o dată cu sfîrșitul anului școlar. *Despre ce puteți să ne scrieți? Iată principalele teme:*

• *Noile realizări ale regimului democrat popular în localitatea voastră;*

• *Îndeplinirea sarcinilor reieșite din Plenara a V-a și a VI-a a C.C. al U.T.M. — creșterea animalelor mici, a păsărilor, plantarea pomilor, împăduriri, îndiguiri, ajutorul dat la G.A.C., întovărășiri și S.M.T., la curățirea și înfrumusețarea străzilor și parcurilor, a școlii. Acțiuni pentru strîngerea fierului vechi, a maculaturii, a sticlei;*

• *Întîmplări din viața și activitatea voastră pionierească — despre învățătură, sport, prietenie, excursii;*

• *Descrierea locului natal, culegeri de folclor.*

LISTA PREMIILOR *ce vor fi acordate o puteți găsi în numărul viitor.*

DE LA ÎNTÎLNIRILE CELOR MARI

1. O fază spectaculoasă din cadrul probei de sabie, desfășurate duminică în sala Stadionului Tineretului. (Faza pe oraș a campionatului republican de scrimă individual și pe echipe)

2. „Rapid"-București — „Prahova"-Ploești: 7—1! Aspect din timpul meciului.

150 de ani de la naşterea marelui compozitor

Născut în Polonia la 22 februarie 1810, Frederic Chopin şi-a trăit o mare parte din viaţă în Franţa. Deşi departe de patrie, marele muzician n-a încetat niciodată să se gîndească la Polonia, la poporul său.

Pînă la vîrsta de 20 de ani a trăit în mijlocul poporului polonez. Plecat în străinătate cu puţin timp înainte de răscoala poloneză din 1830 împotriva autocraţiei ţariste, nu s-a mai putut întoarce niciodată în patrie. Patrioţii, organizatori ai răscoalei, au emigrat în mare parte în Franţa. Acolo s-au întîlnit şi cu Chopin. E cunoscută prietenia care s-a legat între compozitor şi marele poet Mickiewicz care emigrase tot în Franţa.

Chopin n-a compus mari simfonii, şi nici muzică de operă.

Compoziţiile lui sînt scrise în cea mai mare parte, pentru pian: sonate, nocturne, mazurci, poloneze, valsuri. In oricare dintre compoziţiile lui emoţionează puternic bogăţia de sentimente, simţi plutind durerile şi bucuriile poporului polonez.

Dorinţa de a participa la lupta poporului său pentru eliberare, străbate ca un filon de aur toată opera sa. Deşi a murit la Paris, şi-a exprimat dorinţa ca inima să-i fie înmormîntată în pămînt polonez. Dorinţa i-a fost îndeplinită.

La 22 februarie, în acest an, cînd s-au împlinit 150 de ani de la naşterea lui, s-a deschis în Capitala Poloniei al VI-lea Concurs Internaţional Chopin, iar anul Chopin a început, concomitent, în 25 de capitale.

Memoria marelui artist este vie pretutindeni

F. Chopin

Poporul polonez păstrează, ca pe ceva de nepreţuit, inima lui Chopin. Ca o flacără ea a luminat viaţa polonezilor în zilele negre ale năvălirii hitleriste, i-a chemat la luptă împotriva duşmanului, le-a întreţinut încrederea într-un viitor luminos. Fasciştii au batjocorit amintirea marelui compozitor, au dărîmat monumentul lui Chopin din Varşovia, au interzis să se cînte muzica lui. Dar inima lui Chopin n-au putut s-o distrugă. Patrioţii polonezi au ascuns-o într-un loc sigur. Iar cînd în anul 1945 armatele sovietice au eliberat Varşovia inima mare a lui Chopin a fost readusă în mod solemn la monumentul închinat memoriei lui.

Prieteni în exil

Gînduri şi năzuinţe comune îi legau pe Chopin şi Adam Mickiewicz, marele poet polonez. Locuind la Paris, în exil, Mickiewicz îl vizita deseori pe compozitor.

Se povesteşte că, odată, Mickiewicz aciuindu-se, cum îi era obiceiul, într-un ungher al camerei, mai departe de musafiri, asculta cum cîntă Chopin. Deodată, în salon dădu buzna un vecin strigînd: „Foc!" In toată casa începu forfota şi panica. Dar, odată incendiul stins, oaspeţii se întoarseră în cameră. Mickiewicz continua să şadă în colţul său retras, cu o expresie de parcă în tot acest timp nu încetase să răsune muzica lui Chopin.

Cînd erau împreună cu prietenii, Chopin deseori observa că poetul plînge ascultîndu-l cum cîntă.

PĂMÎNT-MARTE-PĂMÎNT

POVESTIRE ŞTIINŢIFICO-FANTASTICĂ DE A. WEISS — DESENE DE C. MALIN

(continuare din nr. trecut)

Conform programului, efectuau ceade a doua expediţie, spre Deimos.

Atît de convingătoare era emoţia unchiului Stepan, încît, fără să vrea, Fiodor Ivanovici lăsă „Săgeata" în seama pilotului automat şi privi prin lunetă. Suprafaţa perfect sferică a lui Deimos prezenta pete de culoare mai închisă, ciudat dantelate.

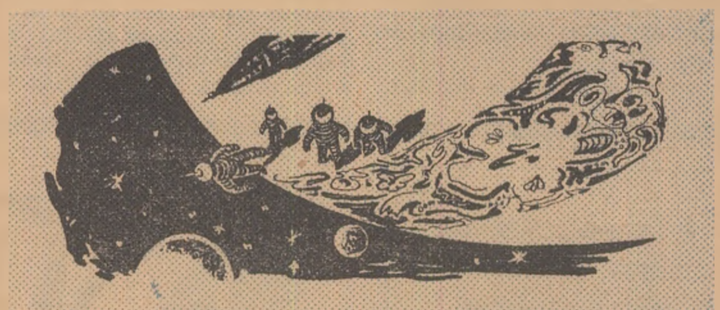
— Hm, parcă ar fi făcute de mîna omului, spuse Fiodor Ivanovici.

— Să ne apropiem Fedka. Uite, acum se văd bine de tot!

— Vrei să spui că suprafaţa lui Deimos e pictată? — întrebă Fiodor Ivanovici, palid de emoţie.

— E pictată, Fiodor!

„Săgeata" dăduse ocol micului satelit cu un diametru de cca. 9 km. Un peisaj fantastic defila prin faţa cosmonauţilor. Şerpi de dimensiuni uriaşe, artistic încolăciţi, încingeau pe Deimos la ecuatorul său. In cele două emisfere se vedeau diverse scene, chipuri

de oameni, flori, plante şi animale ciudate. Din loc în loc, cu litere enorme apăreau inscripţii uriaşe. Unchiul Stepan scoase un strigăt de uimire: „Aceste inscripţii! Aceste inscripţii! apoi tăcu. Desenele nu erau scoase în relief în felul basoreliefurilor ci păreau că fac parte din însăşi structura metalului de culoare aurie care alcătuia satelitul. Era ca o incrustaţie de email albastru pe aur.

Coborîră încet pe suprafaţa lui Deimos, ferindu-se să producă cea mai mică zgîrietură pe suprafaţa lucioasă a satelitului.

Imbrăcaţi în scafandriere coborîră pe Deimos. Desenele în email atingeau mărimi între cîţiva metri pătraţi şi mii de metri pătraţi.

Păşeau amîndoi fără să rostească un cuvînt pe acest adevărat monument cosmic. Oare ce fel de email fusese folosit pentru a încrusta acest gigantic monument? Cum de rezistase el de-a lungul a milioane de ani suportînd uriaşele variaţii de temperatură din cosmos?

Dar ceea ce-i uimi profund pe exploratori era faptul că pe suprafaţa lui Deimos nu se vedea nici o urmă de nituri sau de vreun alt mijloc de îmbinare a părţilor din care presupuneau că ar fi fost construit satelitul.

— Va trebui să pătrundem în interiorul lui Deimos — spuse Fiodor Ivanovici.

— Să perforăm sfera? se sperie unchiul Stepan.

— In interesul ştiinţei va trebui s-o performăm... Vom căuta un loc prin care să nu stricăm cu nimic frumuseţea artistică a monumentului.

Dar toate încercările fură zadarnice. Folosirea cu putere maximă a puştilor ultrasonore abia reuşi să croiască un „şanţ" de cîţiva milimetri în metalul lui Deimos.

— Numai tunul ultrasonor de pe bordul lui „Orion" ar putea veni de hac acestui metal — spuse unchiul Stepan.

Cîtva timp, rămaseră tăcuţi amîndoi.

— Totuşi nu putem aduce „Orionul". Combustibilul nuclear trebuie să-l folosim la decolarea de pe Marte, precum şi la frînarea în atmosfera Pămîntului. In rest, el trebuie să ne producă particulele fotonice care să ne asigure viteza de zbor.

— Şi atunci?

— Atunci vom explora întîi Marte cu „Săgeata", iar la întoarcere ne vom opri pe Deimos.

★

Egor Egorovici privea fotografiile pe care le developase şi în care erau înfăţişate fragmente din ornamentele de pe Deimos. Deodată scoase un strigăt de uimire. O fotografie înfăţişa chipul stilizat al unui om, marţian de bună seamă. O figură lunguiaţă, cu bărbia şi cu urechile ascuţite. Orbitele, puţin oblice, păreau pustii, fără ochi. Craniul era lipsit de păr.

— Ce să fie? — şopti Egor Egorovici. Seamănă ciudat cu Ahnurile de pe Rapa Nui, Insula Paştelui, statui uriaşe al căror mister nu era încă dezlegat. Să fie o simplă întîmplare?

O statuie, un chip în relief. De asta ar fi avut nevoie Egor Egorovici.

(Va urma)

CHIPURI VII

Vreau primăvara...

Din poala pădurii culeg ghiocei.
Imi tremură-n mînă. Mi-e milă de ei...
„Dar nu fiţi trişti, nu viu cu gînduri rele.
Prin voi, vreau primăvara s-o duc măicuţei mele"...

Ştiu, sub stejari în limpedea seară
N-o s-ascultaţi cum cîntă pădurea, vioară,
Şi n-o să simţiţi cum vîntul adie
Venind cu răcoare şi iz de cîmpie...

Dar mama va rîde, şi-n mîini vă va prinde
Şi-n ochii-i senini stele dragi s-or aprinde,
Şi veţi simţi cum mîngîierea ei
E cea mai caldă mîngîiere, micuţi ghiocei...

Şi sub sărutul ei veţi înflori
Ca stropii de lumină, în buchet,
Şi ce frumoasă-apoi, zîmbind, va fi
Prinzîndu-vă în părul des, încet...

Da, în vîrtejul-nalt al veseliei
O să uitaţi chemarea cîmpiei.
Căci nici-o bucurie nu-i mai mare
Decît s-aduci în inimi sărbătoare...

IOANA ZAMFIR

Grija lor

Mă învaţa: „Vezi, paşii sînt o punte
întinsă între ieri şi între azi.
De-o faci cu salturi mari sau mai mărunte
ai grijă în vîrtejuri să nu cazi".

Mi-a îndreptat în viaţă paşii, mama,
Şi am ţinut de sfat într-una seama.

Mă învăţa: „Vezi, litera rotundă
e ca un ochi adînc închis în vis.
Prin ea vezi lumea, cerul, munţii-n bundă.
Invaţă numai ochiu-i să-l deschizi".

Şi ochii mi-i deschise-nvăţătoarea
să-mi aflu-n lume drumul şi chemarea.

Azi mi-amintesc şi ţin de sfaturi seamă
şi-n inimă aşa îmi sînt de vii,
că-nvăţătoarea parcă-mi este mamă
şi mama-nvăţătoare parcă mi-i.

GH. D. VASILE

„Tovarăşa dirigintă"

GRETTY ROTMAN
clasa a IV-a
Piatra Neamţ

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii" tel 17.60.10. 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli